

حضرت عبدالبهاء می فرمایند :

"مقصود از ... ضیافت الفت و محبت و تبتل و تذکر و ترویج مساعی خیریه است " .

گنجینه حدود و احکام ص ۱۵۷

عنوان: " ضیافت ما و جامعه ما "

قسمت روحانی

۱- مناجات شروع و نصوص مبارکه (به انتخاب جمع)

قسمت اداری

۲- "مفهوم ضیافت در مراحل مختلف متناسب با توسعه امرالله تکامل می یابد" .

۳- برخی از عوامل موفقیت ضیافت نوزده روزه

۴- مهمترین کلید موفقیت در فعالیت های گروهی جامعه

۵- شور و مشورت و پیشنهاد

قسمت اجتماعی

۶- برنامه نوگلان بوستان الهی

۷- الفت و پذیرائی

۸- مناجات خاتمه به انتخاب تلاوت کننده

همکاران روحانی

الله ابهی ، بسیار مسروریم که بار دیگر با مساعدت شما عزیزان دل و جان می توانیم برنامه ای را به محضر احباء مهد امرالله تقدیم نمائیم . امید آنکه مانند همیشه ما را در نیل به اهداف مورد نظر یاری فرمائید .

عنوان برنامه تقدیمی " ضیافت نوزده روزه " می باشد که به معنای ضیافت و کار کردهای آن می پردازد و آمادگی لازم برای مشارکت فعال در ضیافت به عنوان جامعه ای محلی را مورد بررسی قرار می دهد .

متمنی است مطالبی را که ذیلاً درج می گردد جهت اجرای بهتر برنامه ها مورد توجه قرار دهید :

-تعیین زمان جهت اجراء بخش روحانی بنا به حوصله جمع بوده اما باید توجه داشت که سبب کسالت و خستگی افراد نگردد .

-با عنایت به مطالب برنامه جلسه گذشته در خصوص ویژگی ها و خصوصیات جامعه پویا و متحرک و نیز با توجه به تعریف جامعه به شرح ذیل :

" جامعه واحد جامعی از تمدن است که مرکب است از افراد ، خانواده ها و مؤسسات که خود سازنده و مشوق نظام ها و عوامل و سازمانهایی است که برای مقصدی واحد که عبارت از رفاه مردم در داخل و خارج جامعه باشد ، با یکدیگر همکاری می کنند . جامعه ترکیبی از شرکت کنندگان است که با یکدیگر متفاوتند ولیکن در یکدیگر تأثیر و تأثر متقابل دارند و پیوسته می کوشند تا برای نیل به پیشرفت و رفاه اجتماعی وحدت لازم را در میان خود ایجاد نمایند " .

خلق تفکری جدید ص ۷۴

احباء را به مشورت در خصوص موارد ذیل تشویق نمائید :

• آیا ضیافت ما یک جامعه پویا است ؟

• برای افزایش پویائی ضیافت خود چه اقداماتی می توانیم انجام دهیم ؟

لازم به ذکر است که علی رغم اهمیت بخش شور و مشورت می بایست از طولانی شدن بیش از اندازه آن پرهیز نمود .

- پیام آگست ۱۹۸۹ بیت العدل اعظم الهی به ضمیمه تقدیم می گردد تا مطالعه فرموده و به نحو مقتضی و به صورت مناسب در اختیار احباء قرار دهید .

- مطلبی که به عنوان ضمیمه راهنمای ناظمین ملاحظه می فرمائید صرفاً جهت مطالعه شما و برای اجرای مطلوب این برنامه پیشنهاد می گردد .

همواره مؤید باشید

جامعه ای که اساس آن بر یگانگی ، مساعدت ، همکاری و تفاهم متقابل استوار باشد به هر کس فرصت آن را می دهد که علاوه بر پیشرفت در جهت تکامل روحانی و کسب فضائل و کمالات ، برای جامعه نیز مؤثر و مفید واقع شود . همانگونه که در معامله محبت و عشق ، محبّ و محبوب هر دو راضی و خشنود هستند ، اتحاد و یگانگی در جامعه نیز هم برای خود جامعه و هم برای افراد آن مقرون به صلاح و مفید می باشد و کیفیت متقابل در تکامل روحانی ، اتحاد ، همکاری و تفاهم ، اهداف جامعه بهائی و بنیان مؤسسات آن را تشکیل می دهد و بنا براین کلیّه مزایای روحانی که از چنین جامعه ای منشأ می گیرد ، نصیب افراد آن جامعه نیز می گردد.

نکته مهم در جامعه آن است که افرادی که آگاهانه خود را در مسیر تکامل روحانی قرار داده اند با یکدیگر معاشرت و موانست صمیمانه دارند و از آنجائی که همه افراد در سطوح مختلف زندگی داری تجربه و تکاملی یکسان نیستند، می توانند در موارد مختلف از کمک و آگاهی یکدیگر استفاده کنند و اگر کسی در زندگی خود دچار بحران و شکستی گردد از تجارب و راهنمایی صمیمانه و صادقانه کسانی که وضعیتی مشابه آن را گذرانده اند برخوردار شود و به این صورت تحمّل رویارویی با مشکلات خود را خواهد یافت در صورتی که با فقدان چنین امکاناتی ممکن است در جریان رشد روحانی قدرت مقاومت خود را به کلی از دست بدهد . در نتیجه این شرایط ، امکان تکامل بیشتری برای شخص بوجود می آید که در صورت عدم آن پیشرفت به آن اندازه ممکن نیست.

بعلاوه معاشرتی که اساس آن بر همکاری متقابل استوار باشد به آن معنی است که رابطه شخص با جامعه یک طرفه نیست ؛ یعنی آن که هر شخص خود نه تنها از راهنمایی دیگران برخوردار می گردد ، بلکه فرصت آن را می یابد تا در جریان رشد روحانی سایر افراد اجتماع نیز سهمی بر عهده گرفته ، معلومات ، افکار و تجارب شخصی خود را مورد توجه و استفاده سایرین قرار دهد و مرتباً در موقعیتی باشد که در راه خدمت به هموعان از منافع شخصی خود چشم بپوشد . این خود بهترین وسیله برای جلوگیری از غرور و نخوت است و چون خدمت صادقانه و صمیمانه مهمترین ثمره تکامل روحانی است ، برای شخص موقعیتی پیش می آید که بتواند هر روز میزان رشد روحانی خود را

. مفهوم حیات روحانی صص ۷۵ و ۷۶

بسنجد

۲- مفهوم ضیافت در مراحل مختلف متناسب با توسعه امرالله تکامل می یابد

مفهوم ضیافت در مراحل مختلف متناسب با توسعه امرالله تکامل یافته است. در اولین مرحله در ایران، آحاد یاران در اطاعت از اوامر حضرت بهاءالله میزبانی جلساتی را در منازل خود بر عهده گرفتند تا هر نوزده روز یک مرتبه مهمان نوازی خود را نشان دهند و از زیارت آثار مبارکه و بحث درباره آنها کسب الهام نمودند. با توسعه جامعه حضرت عبدالبهاء، چارچوب جلسه ضیافت را تعیین فرمودند و بر خصوصیت روحانی و اجتماعی آن تأکید فرمودند. بعد از تشکیل محافل روحانی محلی، حضرت ولی امرالله بخش اداری را وارد برنامه ضیافت نمودند و جامعه را با طرح ضیافت نوزده روزه به عنوان یک نهاد آشنا ساختند؛ گوئی سمفونی ای در سه موومان بود که اکنون تکمیل شده بود اما فقط به مفهوم شکوفایی تدریجی ضیافت به عنوان یک نهاد نیست که به تکامل آن باید توجه داشت؛ بلکه زمینه ای به مراتب وسیع تر از آن است. ضیافت را می توان در ترکیب بی مثلش از سبک ها و شیوه ها کاملاً به عنوان اوج فرایندی بزرگ و تاریخی مشاهده کرد که در آن عناصر اولیه حیات جامعه - اعمال عبادی، جشن و سایر اشکال گردهم آیی - در ادوار گسترده زمانی، تقارب و وحدتی با شکوه یافته اند. ضیافت نوزده روزه مبین مرحله ای جدید در این عصر روشن اندیشی است که تجلی اساسی حیات جامعه به سوی آن تکامل یافته است. حضرت ولی امرالله آن را به عنوان شالوده نظم بدیع جهانی توصیف فرموده و در مکتوبی که از طرف ایشان نوشته شده از آن به عنوان "واسطه حیاتی جهت حفظ تماس نزدیک و مداوم بین خود احبا و نیز بین آنها و هیأت نمایندگان منتخب آنها در جامعه محلی" یاد شده است.

پیام منبع بیت العدل اعظم مورخ ۲۷ اوت ۱۹۸۹

۴- مهمترین کلید موفقیت در فعالیت های گروهی جامعه

مهمترین کلید موفقیت در فعالیتهای گروهی جامعه، مشورت صریح و محبت آمیز در جمیع امور است. در مشورت، دیدهای مختلف ما نسبت به یک مطلب در یک نقطه جمع می شود و مناسبترین طریقه برای پیاده نمودن برنامه های دسته جمعی را می یابیم. با مشورت به وحدت نظر می رسیم و با افکار و آراء متحد، نقشه های جالب و بدیعی جهت پیشرفت جامعه طرح می نمایم ...

وحدت نظر متحقق نمی شود اگر مبدل به وحدت عمل نشود. وحدت عمل به این معنی نیست که همه یک کار را انجام دهیم؛ بلکه وقتی جامعه، نقشه ای را با وحدت نظر طرح می کند، باعث می شود از استعدادات مختلفه هر فرد در جامعه به بهترین وجه استفاده شود؛ قوت ما مضاعف می شود و حتی یک جامعه کوچک می تواند به موفقیتهایی برسد که اکثر مؤسسات قدرتمند عالم قادر به احراز آن نیستند. حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"عالم انسانی احتیاج عظیم به همکاری متقابل دارد. هر چه رابطه دوستی و همبستگی قوی تر باشد، قدرت سازندگی و اجراء در زمینه های متعدد اقدامات بشری عظیم تر خواهد بود." (ترجمه)

قیام به خدمت ص ۴۳ و ۴۴

۳- برخی از عوامل موفقیت ضیافت نوزده روزه

ضيافت نوزده روزه یکی از خصوصیات ممتازه نظم اداری بهائی است که قسمتهای روحانی و اداری و اجتماعی حیات جامعه را با هم جمع می کند . برای موفقیت ضیافت لازم است به همه این قسمت ها به طور مساوی اهمیّت داده شود و توازن بین این سه قسمت در نظر گرفته شود . بیت العدل اعظم الهی در پیام مورخ آگست ۱۹۸۹ خطاب به پیروان حضرت بهاءالله در سراسر عالم می فرماید :

"نظم جهانی حضرت بهاءالله جمیع واحدهای جامعه بشری را در بر می گیرد . جنبه های روحانی ، اداری و اجتماعی زندگانی را با یکدیگر تلفیق می بخشد و مجهودات متنوعه بشری را به سوی ایجاد تمدّتی جدید هدایت می کند . ضیافت نوزده روزه حائز جمیع این جنبه ها در سطح پایه و اساس جامعه است و تأسیسی است که در هر روستا و قصبه و شهری که اهل بهاء در آن سکونت دارند فعالیت دارد و مقصود از ضیافت نوزده روزه ترویج وحدت و تأمین پیشرفت و ایجاد فرح و سرور است " .

رویداد مهمی چون ضیافت نوزده روزه را نمی توان با اجرای سریع چند برنامه خاتمه داد . هر فرد بهائی باید خود را از لحاظ روحانی برای حضور در ضیافت آماده نماید و با قلب و فکر خود در جلسه شرکت جوید ؛ چه وقتی که قسمت روحانی را اجراء می کند و یا تنها به شرح فقراتی از آثار مبارکه گوش می دهد ، چه در هنگام طرح گزارشها ، دریافت هدایت ها و ارائه پیشنهاد ها ، چه به عنوان میزبان جلسه یا هنگامی که مورد پذیرائی و مهمان نوازی دیگران قرار می گیرد و لذّت می برد .

بیت العدل اعظم در همان پیام درباره ضیافت نوزده روزه می فرماید:

"جنبه های مهم تهیه مقدمات ضیافت نوزده روزه شامل انتخاب الواح و آثار مناسب برای قسمت روحانی ، تعیین قبلی مجریان برنامه و در نظر گرفتن افرادی است که بتوانند مناجاتها و آثار مبارکه را به خوبی و درستی تلاوت کنند ، رعایت ادب و احترام چه در نحوه تلاوت و زیارت آثار مبارکه و چه در نحوه استماع آثار مزبور ، مراعات نظافت و

آراستگی محیطی که در آن ضیافت نوزده روزه تشکیل می شود در ایجاد روح و ریحان در بین احبّاء حائز اهمیت مخصوص است؛ خواه ضیافت نوزده روزه در داخل ساختمان برگزار شود و خواه خارج از آن. وقت شناسی در اجرای برنامه نیز از مسائلی است که رعایت آن در ترتیب دادن ضیافت لازم است.

موفقیت ضیافت نوزده روزه تا میزان زیادی منوط و موكول به کیفیت آماده کردن و تهیه مقدمات و مشارکت جستن افراد در ضیافت است.

حضرت عبدالبهاء چنین راهنمایی و توصیه می فرمایند: مجالس نوزده روزه را بسیار اهمیت دهید تا یاران الهی و اماءالرحمن توجه به ملکوت نمایند و به ترتیل مناجات پردازند و طلب تأیید کنند و منجذب به محبت یکدیگر گردند و بر تنزیه و تقدیس و تقوی و مقاومت نفس و هوی بیفزایند؛ از عالم عنصری مجرد شوند و در احساسات روحانی مستغرق گردند " .

قیام به خدمت ص ۵۳ و ۵۴